

KRÓLESTWO BELGII

FEDERALNA SŁUŻBA PUBLICZNA DS. GOSPODARKI, MŚP, SAMOZATRUDNIENIA I ENERGII

Dekret królewski zmieniający dekret królewski z dnia 23 września 1958 r. ustanawiający ogólne przepisy dotyczące produkcji, przechowywania, posiadania, sprzedaży, transportu i używania materiałów wybuchowych

FILIP, Król Belgów,

do wszystkich obecnych i przyszłych poddanych z pozdrowieniami.

Uwzględniając ustawę z dnia 28 maja 1956 r. o substancjach i mieszaninach wybuchowych lub podatnych na deflagrację oraz o urządzeniach wypełnionych takimi substancjami i mieszaninami, art. 1 ust. 1;

uwzględniając dekret królewski z dnia 23 września 1958 r. ustanawiający ogólne przepisy dotyczące produkcji, przechowywania, posiadania, sprzedaży, transportu i używania materiałów wybuchowych;

mając na uwadze komunikat z dnia (data) skierowany do Komisji Europejskiej zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego;

uwzględniając Stowarzyszenie Samorządów Regionalnych;

uwzględniając opinię (odsyłacz) Rady Stanu wydaną dnia (data), zgodnie z art. 84 ust. 1 akapit pierwszy pkt. 2 ustaw o Radzie Stanu, ujednoliconych 12 stycznia 1973 r.;

na wniosek Ministra Gospodarki,

niniejszym zarządzamy, co następuje:

Artykuł 1. W art. 2 dekretu królewskiego z dnia 23 września 1958 r. ustanawiającego ogólne przepisy dotyczące produkcji, przechowywania, posiadania, sprzedaży, transportu i używania materiałów wybuchowych, zmienionego dekretami królewskimi z dnia 1 lutego 2000 r. i z dnia 10 czerwca 2026 r., uchyla się ustęp rozpoczynający się od słów „Wyroby pirotechniczne widowiskowe muszą spełniać”.

Artykuł 2. Art. 5 tego samego dekretu otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5. Osoby fizyczne lub prawne, które prowadzą w Belgii działalność podlegającą obowiązkowi uzyskania zezwolenia na mocy przepisów niniejszego dekretu, muszą mieć siedzibę na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego. ”.

Artykuł 3. W art. 6 ust. 2 tego samego dekretu wprowadza się następujące zmiany:

a) W pkt A. Fabryki ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obiekty służące do ręcznego ładowania bezpiecznych nabojęw do przenośnej broni palnej, a także magazyny materiałów wybuchowych niezbędnych do takiego ładowania, o ile znajdują się one na terenie

strzelnicy lub w siedzibie uznanego stowarzyszenia prowadzącego działalność określoną w statucie jako mająca charakter historyczny, folklorystyczny, tradycyjny lub edukacyjny: klasa druga.

Pojęcia „strzelnica” i „uznane stowarzyszenie prowadzące działalność określoną w statucie jako mająca charakter historyczny, folklorystyczny, tradycyjny lub edukacyjny” należy interpretować zgodnie z ustawą z dnia 8 czerwca 2006 r. o regulacji działalności gospodarczej i indywidualnej związanej z bronią palną oraz rozporządzeniami wykonawczymi do tej ustawy.

Klasyfikacja ta ma zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

a) Materiały wybuchowe wymagane do załadunku są ograniczone do następujących ilości:

i) pięćdziesiąt kilogramów prochu czarnego i prochu bezdymnego, w granulkach lub płatkach, zapakowane w oryginalne pojedyncze opakowania o maksymalnej pojemności jednego kilograma w przypadku prochu czarnego i dwóch kilogramów w przypadku prochu bezdymnego;

ii) dwieście tysięcy różnych spłonek do bezpiecznych nabojęw do przenośnej broni palnej;

iii) nieokreślona liczba pustych łusek nabojęw ze spłonką.

b) Ilość bezpiecznych nabojęw do przenośnej broni palnej, jaką można przechowywać, jest ograniczona do pięciuset kilogramów prochu zawartego w tych nabojęwach.

c) Załadowane naboje są przeznaczone wyłącznie do użytku osobistego lub do użytku przez stowarzyszenie.”;

b) w pkt B. „Depozyty”, ust. 2 pkt 2, słowa „dwadzieścia pięć kilogramów” zastępuje się słowami „sto pięćdziesiąt kilogramów”.

Artykuł 4. W tym samym dekrete dodaje się art. 6/1 w brzmieniu:

„Artykuł 6/1. § 1. Niezależnie od postanowień art. 6, za zakłady objęte klasyfikacją nie uznaje się: warsztatów służących do ręcznego ładowania bezpiecznych nabojęw do przenośnej broni palnej oraz magazynów materiałów wybuchowych niezbędnych do takiego ładowania, o ile znajdują się one w domu osoby fizycznej.

§ 2. To wyłączenie ma zastosowanie tylko, jeżeli spełnione są następujące wymogi:

1. Osoba fizyczna posiada zezwolenie na polowanie, licencję strzelca sportowego lub zezwolenie na posiadanie broni palnej i amunicji do niej, wydane przez gubernatora.

Zezwolenia, o których mowa, są określone w ustawie z dnia 8 czerwca 2006 r. o regulacji działalności gospodarczej i indywidualnej związanej z bronią palną.

2. Ilość materiałów wybuchowych niezbędnych do załadunku nie może przekraczać następujących wartości:

a) dwa kilogramy prochu czarnego lub prochu bezdymnego, w granulkach lub płatkach;

b) pięć tysięcy różnych spłonek do bezpiecznych nabojęw do przenośnej broni palnej;

c) nieokreślona liczba pustych łusek nabojęw ze spłonką.

3. Ilość bezpiecznych nabojęw do przenośnej broni palnej, jaką można przechowywać, jest ograniczona do

dziesięciu kilogramów prochu zawartego w tych nabojach.

4. Załadowane naboje są przeznaczone wyłącznie do użytku osobistego.

§ 3. Osoba musi z wyprzedzeniem poinformować lokalną policję i gubernatora.

§ 4. Do celów art. 72 zezwolenie, o którym mowa w pkt 1, uznaje się za zezwolenie na transport w odniesieniu do transportu krajowego maksymalnie 2 kg prochu czarnego lub prochu bezdymnego. ”.

Artykuł 5. W art. 8 tego samego dekretu uchyla się ust. 2 i 3.

Artykuł 6. W art. 9 ust. 2 tego samego dekretu skreśla się słowa „, w trzech egzemplarzach”.

Artykuł 7. Art. 13 tego samego dekretu otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13. W przypadku zakładu podlegającego jurysdykcji stałej delegacji administracja miejska zwraca akta gubernatorowi prowincji w terminie 30 dni od ich otrzymania wraz z uzasadnioną opinią Rady Burmistrza i Radnych.

Jeżeli w tym terminie nie wpłynie żadna odpowiedź, opinia Rady Burmistrza i Radnych zostanie pominięta.

Gubernator przekazuje akta do Wydziału Materiałów Wybuchowych w celu uzyskania opinii w ciągu trzech dni od upływu terminu wyznaczonego dla Rady Burmistrza i Radnych, dołączając, w stosownych przypadkach, opinię tej Rady.”

Artykuł 8. Art. 14 tego samego dekretu otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14. W przypadku fabryk i magazynów drugiej klasy Rada Burmistrza i Radnych przesyła akta do Wydziału Materiałów Wybuchowych w celu uzyskania opinii w ciągu trzech dni od otrzymania akt. ”

Artykuł 9. W art. 16 tego samego dekretu, zmienionego dekretem królewskim z dnia 15 września 2013 r., słowa „trzy tygodnie” zastępuje się słowami „trzydzieści dni”.

Artykuł 10. W art. 20 ust. 1 tego samego dekretu słowo „dwa” zastępuje się słowem „trzy”.

Artykuł 11. W art. 21 tego samego dekretu wprowadza się następujące zmiany:

1. ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku zezwolenia należącego do kompetencji Rady Burmistrza i Radnych władze miejskie muszą postępować zgodnie z powyższymi wytycznymi w odniesieniu do danej osoby, a ponadto muszą przekazać gubernatorowi prowincji podjętą decyzję oraz kopię planu, o którym mowa w art. 9. ”.

2. w ust. 3 skreśla się słowa „oraz, w przypadku magazynów podlegających jurysdykcji zakładów nadzorowanych przez inżynierów górniczych, tym urzędnikom”.

Artykuł 12. Art. 22 tego samego dekretu otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22. Decyzja jest również niezwłocznie podawana do wiadomości tych organów publicznych, których poinformowanie organ, który wydał zezwolenie, uzna za stosowne. ”.

Artykuł 13. W art. 23 tego samego dekretu słowa „prezentacja decyzji” zastępuje się słowami „powiadomienie o decyzji”.

Artykuł 14. W art. 24 tego samego dekretu ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Do wniosku dołączony jest plan przedstawiający proponowane rozbudowy lub przebudowy. ”

Artykuł 15. W art. 25 tego samego dekretu uchyla się ust. 2.

Artykuł 16. Artykuł 68 tego samego dekretu, zmienionego dekretem królewskim z dnia 14 maja 2000 r., otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 68. Niniejsze przepisy ogólne mają zastosowanie do wszelkiego transportu materiałów wybuchowych, z wyjątkiem:

1. transportu materiałów wybuchowych odbywającego się w całości na terenie zakładu;
2. transportu drogowego materiałów wybuchowych oraz następujących odpowiednich ilości przez osoby fizyczne lub prawne uprawnione do ich przechowywania zgodnie z niniejszym dekretem:
 - a) do dwóch kilogramów prochu czarnego lub prochu bezdymnego, w granulkach lub płatkach;
 - b) do 5000 różnych rodzajów spłonek do bezpiecznych nabojęw;
 - c) nieokreślona liczba pustych łusek nabojęw ze spłonką.
3. transportu materiałów wybuchowych takich rodzajów oraz w ilościach, w przypadku których dana osoba jest uprawniona na mocy art. 265.
4. transportu materiałów wybuchowych stanowiących obowiązkowe wyposażenie bezpieczeństwa, które znajdują się na pokładzie środków transportu w ilości niezbędnej do zapewnienia bezpieczeństwa. ”.

Artykuł 17. W art. 74 tego samego dekretu skreśla się słowa „pocztą” oraz „tą samą przesyłką”.

Artykuł 18. W art. 108 tego samego dekretu, zmienionego dekretem królewskim z dnia 25 kwietnia 2004 r., słowa „radiotelefon” zastępuje się słowami „telefon”.

Artykuł 19. Art. 200 tego samego dekretu otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 200. Materiały wybuchowe nie mogą być przechowywane nigdzie indziej niż w należycie uprawnionych sklepach lub magazynach, z wyjątkiem materiałów wybuchowych oraz ilości, o których mowa w art. 265, a także materiałów wybuchowych oraz ilości, do których posiadania osoby fizyczne lub prawne są uprawnione bez konieczności uzyskania zezwolenia na mocy niniejszego dekretu oraz rozporządzeń wykonawczych do niego. ”.

Artykuł 20. Art. 202 tego samego dekretu otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 202. W przypadku gdy wymagają tego okoliczności, organ wydający zezwolenie może udzielić odstępstw od wymogów dotyczących magazynów. ”.

Artykuł 21. W art. 241 tego samego dekretu skreśla się słowa „w czterech egzemplarzach”.

Artykuł 22. W art. 257, zastąpionym dekretem królewskim z dnia 3 grudnia 2009 r., między ust. 2 i ust. 3 dodaje się ust. w brzmieniu:

„Niezależnie od postanowień ust. 1, jeżeli zgodnie z niniejszym dekretem nabywca nie posiada zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nabywca ten ma obowiązek przedstawić dowód, że nie podlega on temu wymogowi uzyskania zezwolenia. ”.

Artykuł 23. W art. 258 tego samego dekretu słowa „dynamit lub materiały wybuchowe, które nie są łatwopalne” zastępuje się słowami „materiały wybuchowe”.

Artykuł 24. W art. 260 tego samego dekretu, zmienionego dekretem królewskim z dnia 1 lutego 2000 r., dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„§ 3. Niezależnie od ust. 1, do posiadania i sprzedaży przez rusznikarzy bezpiecznych nabojęw do przenośnej broni palnej nie jest wymagane zezwolenie na prowadzenie magazynu.

Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie tylko, jeśli:

1. całkowita ilość prochu zawartego w nabojęw nie przekracza 500 kilogramów;
2. spełnione są warunki przechowywania nabojęw określone w ustawie z dnia 8 czerwca 2006 r. o regulacji działalności gospodarczej i indywidualnej związanej z bronią palną oraz rozporządzeniach wykonawczych do tej ustawy. ”.

Artykuł 25. W art. 265 tego samego dekretu skreśla się pkt 1 i 2, pkt 4 – w brzmieniu nadanym dekretem królewskim z dnia 1 lutego 2000 r. – oraz pkt 6.

Artykuł 26. W art. 277 tego samego dekretu słowa „dynamit lub materiały wybuchowe, które nie są łatwopalne lub detonatory” zastępuje się słowami „materiały wybuchowe”.

Artykuł 27. W art. 31, 33, 196, 197 i 278 tego samego dekretu słowo „żandarmeria” zastępuje się w każdym przypadku słowem „policja”.

Artykuł 28. W tym samym dekrete uchyła się art. 12, 18, 52, 54, 63, 64 i 88.

Artykuł 29. Za wykonanie niniejszego dekretu odpowiada Minister Gospodarki.

Wydano w

W imieniu Króla:

Minister Gospodarki,

David CLARINVAL

